

वागगेजिह्वोत्रमृष्टं विद्यामृतं येषां ब्राम्हणानां रसानामुक्तिरुपधानां ॥९॥ १०॥ ११॥ १२॥ १३॥ ब्राम्हणे विद्वदर्थः दुर्वेसतीः गुरुकुलवासकैः ज्ञातः अपि भविष्यति सति वैराग्येयतिः स्यात् नैषिककर्मसु चर्योत् पारिद्रा
ज्यमेव कुर्यो हित्यर्थः ॥१४॥ पितुर्गृहे वेदाध्ययनं निंदति अपीति ॥१५॥ अत्र वासिने वेदार्थं ग्रामान्तरे वा समकुर्वीत ॥१६॥ १७॥ १८॥ १९॥ इति अनुशासनपर्वणि नैलकैः ढीये भारतभाचरीपिषड्विंशोऽ
ध्यायः ॥३६॥ ॥४७॥ अपूर्वभवेत्यध्यायो ब्राम्हणेऽपि पात्रविशेषपरिस्सार्थः ॥१॥ तत्र अपूर्वभवेति शिरोषितो दूरादागतश्च पात्रं तेषामध्ये कश्चिद्यज्ञार्थं कश्चित् गुरुदक्षिणार्थं कश्चिद्विद्वद्वेवभरणार्थमि

सो हं वागग्रमृष्टानां रसानामवल्लेहकः ॥ स्वजात्या न धितिष्ठा मि नक्षत्राणीव चंद्रमाः ॥ ९ ॥ एतत्सृथिव्याममृतमेतच्च क्षरचुत्तमं ॥ यद्ब्राम्हणसुखाच्छास्त्रमिह श्रुत्वा
प्रवर्तते ॥ १० ॥ एतत्करणमाज्ञाय दृष्ट्वा देवास्करं पुरा ॥ युद्धं पितो मे दृष्ट्वा स्माविस्मितः समपद्यत ॥ ११ ॥ हत्वा च ब्राम्हणानां तु महिमानं महात्मनां ॥ पर्येषु च्छक्तं
ममीसिद्धा इति निश्चाकरं ॥ १२ ॥ सोम उवाच ॥ ब्राम्हणास्तपसा सर्वे सिध्यंते वाग्बलाः सदा ॥ भजवीर्योश्च राजानो वागव्याश्च द्विजातयः ॥ १३ ॥ प्रणवेन वा
प्यधीयीत ब्राम्होर्दुर्वेसतीर्वसन् ॥ निर्मन्युरपि निर्वाणो यतिः स्यात्समदर्शनः ॥ १४ ॥ अपि च ज्ञानं संपन्नः स वो न्वेदान् पितुर्गृहे ॥ भ्रातृघमान इवाधीयाद्भ्रातृ
इत्येव तं विदुः ॥ १५ ॥ भूमिरेतौ निगिरति संपूर्णं बिलं जाय निव ॥ राजानं चाप्ययोद्धारं ब्राम्हणं चाप्रवासिनं ॥ १६ ॥ अभिमानः भ्रियं हं निपुणस्य स्यात्पथमेधसः
गर्भे पादुष्यते कन्या गृहवासेन च हिजः ॥ १७ ॥ इत्येतन्मे पितश्रुत्वा सोमादद्भुतदर्शनात् ॥ ब्राम्हणान्यूनयामास तथैवाहं महाव्रतान् ॥ १८ ॥ भीष्म उवाच
श्रुत्वेतद्वचनं शक्रो दानं वेदं द्रुमुखाभ्युतं ॥ द्विजान्सेपूजयामास महेंद्रत्वमवाप च ॥ १९ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके प० दानधर्मे
ब्राम्हणप्रशंसायामिंद्रशंकरसंवादषट्त्रिंशोऽध्यायः ॥३६॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अपूर्वभवेत्यात्र मथवा पिचिरो यितः ॥ दूरादभ्यागतं च वा
पि किं पात्रं स्यात्पितामह ॥ १॥ भीष्म उवाच ॥ क्रिया भवति केषां चिदुपश्रुतमुत्तमं ॥ यो यो याचेत यत्किं चित्सर्वदद्याम इत्यपि ॥ २॥ अपीडय न भृत्यव
र्गमित्येवमनुश्रुत्वा ॥ पीडय न भृत्यवर्गं हि आत्मानमपकर्षति ॥ ३॥ अपूर्वभावेत्यात्र यच्चापि स्याच्चिरो यितं ॥ दूरादभ्यागतं चापि तस्यात्र च विदुर्बुधाः
॥ ४॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अपीडया च भृतानां धर्मस्याहिंसा तथा ॥ पात्रं विद्यात्तु तत्त्वेन यस्मै दत्तं न संतपेत् ॥ ५ ॥

नित्यं वरुणाक्रिया केषां चित्यात्र त्वेव प्रधानं भवति के

यो विदुषोऽप्युन्नतं मोने पारिजान्पमिति तथा क्रिया मोनयोऽस्तारतम्येन स्मरूपत इत्याह क्रियेति दद्यामः ददाम इत्येवं वक्तव्यं न त्वेतेषु कचित्पत्याचक्षीतेत्यर्थः ॥ २ ॥ ३॥ ४॥ दत्तं प्रदेयवत्सभि
मानिनी देवतानसेनोपनयथा तादृशा ये देयानां न्यस्ये स्मर्यते हि नष्टं शोचन्नत्र भ्रातृवित्रे वेदविचर्जिते द्वाप्यमानं रुरुदस्य न किं मया दुष्कृतं कृतमिति अतः कस्तादृवा इति प्रश्नः ॥ ५ ॥